

La llegenda de la font perduda a Terrassa

Cap a finals del segle XIX corria una llegenda popular on un pastor havia trobat als afores de Terrassa una font amb un broll d'aigua espectacular. A totes les cases de la ciutat s'havia anat traspasant aquesta història de pares a fills. El pastor mai va dir el lloc exacte de la font, ja que en aquella època hi havia molta escassetat d'aigua. De fet, la gent veia al pastor un o dos cops l'any, perquè feia vida a la vora de les muntanyes de Sant Llorenç del Munt.

En aquell temps les famílies aprofitaven els diumenges per anar tots plegats a caminar i observar la natura. Així ho feia la família Armengol amb els seus tres fills, en Joan, en Lluís i en Cisquet. Aquest últim era el petit de la casa, el consentit com deia en Joan, i a la vegada molt entremaliat. Un Diumenge de Rams van decidir anar caminant a la Mola, ja que el pare era un expert excursionista. La mare també hi anava, perquè havia de controlar a la canalla perquè en qualsevol moment es podien perdre. El pare feia de guia i els feia veure tot el que els envoltava, cant dels ocells, els colors dels arbres, les sargantanes, etc. Mentre els fills grans i el pare anaven fent via, més enrere es trobava la mare amb en Cisquet. A la vora d'uns matolls en Cisquet sent un soroll que li fa sospitar i cap allà que hi posa el nas. Un cop comença a obrir pas entre els matolls, apareix un porc senglar que quasi li toca la cara. En Cisquet espantat en veure aquell animal tan gros, comença a córrer muntanya avall fins al punt que s'acaba perdent. La mare desesperada comença a cridar, i la resta de la família baixà ràpid per buscar el petit de la casa. Durant mitja hora es posen a buscar en Cisquet, mentre la mare plora desconsolada. Havia corregut tant i tenia tanta por, que quan es va aturar va continuar caminant seguint els consells del pare. Mentre sentia els ocells cantar, va anar sentint un broll potent d'aigua que li va fer venir molta set. Darrere d'unes roques foradades en Cisquet va trobar l'espai més meravellós que mai s'hagués imaginat. Era la famosa font perduda que alguna vegada ell també havia escoltat. Es va anar apropant a poc a poc, no perdent detall d'aquella meravella de la natura. Va fer un bon glop d'aigua i va jeure una bona estona. Va tancar els ulls per memoritzar aquell soroll del broll d'aigua, tot i que de cop i volta va notar com un dit li tocava l'espatlla. Va fer un salt gegant pensant que el porc senglar l'havia seguit, però en girar el cap es va adonar que era el pastor amb el seu ramat. Què hi fas per aquí vailet? Em dic Cisquet Armengol i m'he perdut quan anava amb els pares. Saps què farem, jo et portaré fins al camí de tornada, però a canvi no podràs dir a ningú que has vist el broll de la font perduda.

Ja de tornada a casa en Cisquet va explicar als pares que havia trobat la famosa font perduda amb un broll espectacular, però evidentment ningú de la família se'l va creure donat que és una llegenda de fa molts anys...

Pseudònim: John Stick